

Antonina Karpowicz-Zbińkowska: Ensemble Cantilena Antiqua, Canticum canticorum

Najbardziej charakterystyczną cechą tej płyty jest konstrukcja oparta na zderzeniu surowego i ascetycznego chorału gregoriańskiego z niezwykle zmysłowo i orientalnie brzmiącymi hymnami i sekwencjami, brzmiącymi niczym z baśni tysiąca i jednej nocy

Najbardziej charakterystyczną cechą tej płyty jest konstrukcja oparta na zderzeniu surowego i ascetycznego chorału gregoriańskiego z niezwykle zmysłowo i orientalnie brzmiącymi hymnami i sekwencjami, brzmiącymi niczym z baśni tysiąca i jednej nocy

Wspominałam już wcześniej, że muzyka dawna, jest rodzajem sztuki współczesnej, kreacją, a także ucieleśnieniem wyobrażeń danego artysty czy muzykologa na temat dawnych czasów. Szczególnie zaś

dotyczy to muzyki średniowiecznej, o której wiadomo najmniej jak naprawdę brzmiała w swoich czasach.

Taką współczesną kreacją jest płyta zespołu Ensemble Cantilena Antiqua *Canticum canticorum il simbolo sacro dell'amore nella tradizione musicale medioevale, XII - XIII sec.* Płyta ta jest zbiorem średniowiecznych utworów opartych na tekście *Pieśni nad pieśniami*, bądź w jakiś sposób nawiązujących do tej księgi biblijnej.

Najbardziej charakterystyczną cechą tej płyty jest konstrukcja oparta na zderzeniu surowego i ascetycznego chorału gregoriańskiego z niezwykle zmysłowo i orientalnie brzmiącymi hymnami i sekwencjami, brzmiącymi niczym z baśni tysiąca i jednej nocy. Czy twórcy zamierzali nawiązywać do teorii badaczy średniowiecza, którzy przekonują o przenikaniu kultur w dobie krucjat? Szef zespołu, Stefano Albarello tłumaczy, że starał się opracować te utwory w duchu żywych wciąż tradycji muzycznych: sefardyjskiej i maronickiej. Rzeczywiście dodał do średniowiecznych melodii tradycyjne, wschodnie instrumentarium.

Jednak ciekawy jest zwłaszcza osiągnięty na tej płycie efekt paradoksu: chorałowe antyfony są utworami opartymi na tekście wziętym dosłownie z księgi *Pieśni nad pieśniami*, który to tekst aż kipi zmysłowością, zaśpiewany jest jednak dokładnie tak, jak sobie wyobrażamy tradycyjne, mnisze wykonanie chorału, a więc medytacyjnie i ascetycznie.

Zupełnie odwrotna jest sytuacja w przypadku pozostałych utworów: to teksty średniowiecznej poezji religijnej, która wysławia Chrystusa jako Boskiego Oblubieńca i opiewa Kościół – Jego Oblubienicę. A więc tekst *Pieśni nad pieśniami* został poddany w nich obróbce teologicznej i odczytany w sensie symbolicznym. I właśnie te melodie otrzymały oprawę dosłownie zmysłową, godną wschodniej poezji erotycznej.

A więc biblijny erotyk odziany jest tutaj w szatę mniszej surowości, zaś kuszącą szatę zmysłowości otrzymał tekst stricte teologiczny.

Canticum Canticorum (12th & 13th c.): La Primavera

Canticum Canticorum (12th & 13th c.): La Celebrazione della...

Canticum Canticorum (12th & 13th c.): Il Primo Incontro (8)

